

νε μὲν αὐτῶ τῆ δῆμῃ, πολλῶν δὲ καὶ δυνατῶν ἀπει-
 λέντων· ἀλλὰ περὶ πλείονος ἐποιήσατο εὐορκεῖν, ἢ
 χαρίσασθαι τῶ δῆμῳ παρὰ τὸ δίκαιον, καὶ φυλά-
 ξασθαι τῆς ἀπειλῆντας. Καὶ γὰρ ἐπιμελεῖσθαι 19
 θεὸς ἐνόμιζεν ἀνθρώπων, ἔχ ὃν τρόπον οἱ πολλοὶ
 νομίζουσιν. ἔτοι μὲν γὰρ οἶοντα, τῆς θεὸς τὰ μὲν
 εἰδέναι, τὰ δὲ ἔκ εἰδέναι. Σωκράτης δ' ἠγεῖτο πάν-
 τα μὲν θεὸς εἰδέναι, τὰ τε λεγόμενα καὶ πραττό-
 μενα καὶ τὰ σιγῇ βεβηυόμενα, πανταχῆ δὲ παρεῖναι
 καὶ σημαίνειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ἀνθρωπείων
 πάντων. Θαυμάζω ἔν, ὅπως ποτὲ ἐπέισθησαν 20
 Ἀθηναῖοι, Σωκράτην περὶ τῆς θεὸς μὴ σωφρονεῖν,
 τὸν ἀσεβῆς μὲν ἔδέν ποτε περὶ τῆς θεὸς ἔτ' εἰπόντα
 ἔτε

V. H. III, 17 habet ψηφίζειν, et
 Aeschines Axioch. 12 ἐπέρεσθαι
 τὴν γνώμην scil. τὸν δῆμον. Z.]
 Ipse Xenophon hoc nos docet IV,
 4, 2; ubi, de eadem re loquens,
 pro ἐπιψηφίζειν dicit ἐπιτρέπειν
 τῶ δῆμῳ ψηφίσασθαι. Sed locus
 imprimis insignis est ap. Plat. in
 Gorgia (p. 473 ed. Serr.), quem
 repetit Athenaeus p. 217: add.
 Demosth. c. Androt. [p. 596 ed.
 Reisk. it. p. 717: 746: 749. Z.]
 Inter locos Valesianos quidam et-
 iam huc pertinent. Cf. Obsf. Mi-
 scell. a Doruillio editas Vol. VII, p.
 5, imprimisque Hemsterhusium τὸν
 πάντων, ad Lucian. T. I, p. 157. Ern.

δυνατῶν] In his praeter alios
 fuit *Theramenes* et *Callixenus*.
 Vid. Hist. Gr. I, 7. Conf. Plat.
 Apol. 20. Paris. I δυναστῶν.

περὶ πλείονος] In ed. Caseliana
 est περὶ μὲν πλ. Etsi vero μὲν in-
 terdum absolute ponitur, non se-
 quente δὲ: cum tamen et in cae-
 teris libris, Vatic. I. Paris. 3. Flo-
 rent. omnibus et in Stephanianis
 ipsis, quos Caselius sequitur, ab-
 sit, equidem illud ad oporatum vi-
 tia referendum esse censeo.

εὐορκεῖν] In ed. Castal., et ex
 ea in Bryl. et Chrestom. Gesneri,
 est εὐορκίαν. Quod si non est ope-

rarum vitium, certe videtur cor-
 rectio inutilis.

§. 19. Σωκράτης δ' ἠγεῖτο] Ita
 ex Paris. I rescripti pro vulgato Σ.
 δὲ πάντα μὲν ἠγεῖτο.

§. 20. Θαυμάζω ἔν] *Vt supra*
dixi, nempe §. I. Vim habet h. l.,
 particula ἔν et relationem ad ante-
 cedentia, de qua vid. Clark. pas-
 sim ad Hom. II. XIII, 1: XVI, 98.
 394, et alibi saepe. *Hindeb.*

ὅπως] Aristides T. II, p. 495
 laudat πῶς, male. Cf. ad Cyrop.
 V, 4, 10.

ἔδέν ποτε] In edd. vett. et MSS.
 Voss. Vindob. que, vnde edidit Cel.
 Ernestus, est ἔδέποτε. Sed ἔδέν,
 quod exstat in Paris., Steph. que,
 estque versum a Bessarione, a lin-
 guae Atticae legibus et auctoris
 consuetudine comprobari videtur.
 Sic Cyropaed. V, 4, 31, Καὶ ταῦ-
 τα, ἔφη, ἔτε ἀδίκον ἔτε αἰσχρὸν
 ΟΥΔΕΝ ἔτ' εἰπὼν ἔτε ποιήσας,
 ἔπαθον: et VIII, 7, 22, τῆς θεὸς
 φοβούμενοι, μὴ ποι ἀσεβῆς ΜΗ-
 ΔΕΝ, μηδὲ ἀνόσιον, μήτε ποιή-
 σαιτε μήτε βεβηύσητε. Cf. infra
 cap. 2, §. 48.

περὶ τῆς θεὸς] Etsi Ernestus ἄ
 πάντων de Reiskii sententia delet
 haec verba, ratus illa temere e
 praecedente versu esse repetita;
 equi-